

Prædiken til 2. søndag efter Trinitatis

Af Mette Høyer Dansøn

Salmer: 478 Vi kommer til din kirke Gud, 331 Uberørt af byens travlhed, 192 Hil dig frelser og forsoner, 80 Tak og ære være Gud, 369 Du, som gir os liv og gør os glade, 69 Du fødtes på jord, 369 Du, som gir os liv og gør os glade, 69 Du fødtes på jord, 725 Det dufter lysegrønt af græs

Dette hellige evangelium skriver evangelisten Lukas:

Jesus sagde: »Der var en mand, som ville holde et stort festmåltid og indbød mange. Da festen skulle begynde, sendte han sin tjener ud for at sige til de indbudte: Kom, nu er alt rede! Men de gav sig alle som én til at undskylde sig. Den første sagde til ham: Jeg har købt en mark og bliver nødt til at gå ud og se til den. Jeg beder dig, hav mig undskyldt. En anden sagde: Jeg har købt fem par okser og skal ud at prøve dem. Jeg beder dig, hav mig undskyldt. Og en tredje sagde: Jeg har lige giftet mig, og derfor kan jeg ikke komme. Tjeneren kom tilbage og fortalte sin herre dette. Da blev husets herre vred og sagde til tjeneren: Gå straks ud på byens gader og stræder og hent de fattige, vanføre, blinde og lamme herind. Og tjeneren meldte: Herre, det er sket, som du befalede, men der er stadig plads. Så sagde herren til tjeneren: Gå ud på vejene og langs gærderne og nød dem til at komme, så mit hus kan blive fyldt. For jeg siger jer: Ingen af de mænd, som var indbudt, skal smage mit måltid.«

Lukasevangeliet 14,16-24

Evangeliet med indbydelsen til det store fest måltid er en lignelse, hvor mange fine folk bliver inviteret til at komme til Gud, men mange har undskyldninger for ikke at komme.

- Jeg ville egentligt gerne, men jeg har lige mine investeringer jeg skal holde øje med.
- Eller jeg har min familie jeg skal tænke på, så jeg har nok i os...

Og alle de fine der bliver inviteret kommer ikke, men så bliver de knapt så fine inviteret. Og tro det eller ej, det er os, der er de knapt så fine... Og vi siger ja tak!

Hvorfor er vi knapt så fine? Jo vi var ikke Guds førstevalg. Det var det jødiske folk, men så gik buddet fra at være til en stamme eller et folk, til at blive et globalt gæstebud med Jesus Kristus, som jøderne jo har afvist ... »Nej tak! Den fest vil vi ikke komme til.«

Men det er ikke nok at sige ”ja tak” i dåben... Vi skal blive ved med at sige ”ja tak”... Elias, som i dag er blevet konfirmeret, han bekræfter i dag, at han stadig gerne tager imod indbydelsen til Guds store gæstebud. Elias har sagt ”ja” til stadig at være velsignet. Elias har sagt ”ja” til, at han ønsker at være Gud nær.

Hver morgen når vi slår øjnene op skal vi sige ”ja tak”

Måske er der nogen som siger ”ja tak”, men som lurepasser i håb om at der skulle komme en bedre invitation... Og så kan man melde afbud til den kedeligste fest, og være ”høflig” og sige: »Der var en anden, vi har sagt ja til før du inviterede...«

Det er lidt af en tendens i tiden, at man mener, at det er OK at melde fra til en fest fordi man senere får et bedre tilbud.... Det er en kedelig tendens i vores samfund, som jeg tager afstand fra – Men denne fest! Den fest som Gud inviterer til, den må du faktisk godt melde afbud til alle andre fester for at deltage i.

Den her fest er det liv og død at deltage i.... Eller liv efter død.

Hvordan tager vi så imod indbydelsen? Hvordan deltager vi i festen?

Det gør vi ved at elske Gud... og ikke at gå at småhygge med andre religioner ved siden af... Vi skal ikke lige lave en blanding, vi synes passer bedre til os... Vi skal erkende, at vi ikke er herrer i eget hus, men at det er Gud, der er Herren, og vi skal elske og følge ham...

Jeg har valgt et skriftsted til dagens konfirmand, Elias, der er fra Første Kongebog 19, 10, der lyder sådan her i den autoriserede oversættelse fra 1992:

Da lød Herrens ord til ham: »Hvad vil du her, Elias?« Han svarede: »Jeg brænder af nidkærlighed for Herren, Hærskarers Gud».

I Bibelen2020, som er den gave Elias får, lyder det således:

»Hvad laver du her Elias?» spurgte Gud. »Jeg brænder for dig himmelske hersker» svarede Elias

Nu kender jeg Elias og har gjort det i mange år, og det skulle ikke undre mig, om Elias vil være præst en gang i fremtiden, for Elias brænder for sagen, har været med i FDF i mange år og har deltaget i mange familiegudstjenester siden han var lille.

Elias har ingen problemer med at sige ”ja tak” til Guds indbydelse, og derfor, Elias, er det dejligt du er her i dag. Og du ved også godt, at En af måderne at sige ”ja” til Gud er at holde øje med næsten.

I epistelteksten til i dag står der: »Kære børn, lad os ikke elske med ord eller tunge, men i gerning og sandhed.«

Og lige før Jesus fortæller lignelsen om det store gæstebud, har Jesus helbredt et menneske i nød - og det selv om det var på en sabbat, altså på en helligdag, hvor man ikke skulle foretage sig andet end ære Gud.

Jesus mener altid vi ærer Gud ved at hjælpe hinanden og vise næstekærlighed.

Vi skal holde os til den ene Gud – vores Gud og altid have et øje for vores næste, også selv om det en gang imellem er ubekvemt og i vejen at skulle være næstekærlig, når man har travlt...

- Når man har investeringer der skal holdes øje med
- Når man har familie man vil koncentrere sig om...

Gud og næsten i nød skal der altid være plads til at sige ja til.

Så kan man gå til privat fest efter at have været til gudstjeneste... så kan man gå hjem og fejre en konfirmation efter at have sagt ja tak til at deltage i det store himmelske gæstebud.

Lov og tak og evig ære være dig vor Gud,
Fader, Søn og Helligånd,
du, som var, er og bliver én sand treenig Gud,
højlovet fra første begyndelse, nu og i al evighed
Amen